

Nachtelijk polderrood

Vanaf de dijk mijn blik oneindig
onafgewend de polder in
De nacht is zwart
De eindeloze verte
tot aan het vroege krieken
markeert een oogverblindend rood
en knippert als een disco
haar verloren energie
uit nutteloze wieken
En alle energie ten spijt
gedreven door de wind
kan hierbij niet verholen
dat hij die dit idee verzon
het licht niet heeft gezien
en dat de man wellicht een klap
kreeg van zijn eigen molen
Het luchtruim reageert verward
het landschap wekt beroering
De vogel is zijn rustplaats kwijt
en ziet zijn polder branden
De captain weet niet wat hij moet
en roept vertwijfeld naar zijn crew
dit is Eemnes, wei-landen

9 oktober 2013 / Gerard Wortel dorpsdichter
info@gerardwortel.nl